

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 7. maj 2025
(OR. en)**

**2018/0198(COD)
LEX 2441**

PE-CONS 10/25

**COH 48
CADREFIN 32
CODEC 454**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ET INSTRUMENT TIL GRÆNSEREGIONERS
UDVIKLING OG VÆKST
(BRIDGEforEU)**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/...

af 7. maj 2025

om et instrument til grænseregioners udvikling og vækst (BRIDGEforEU)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 124, og EUT C, C/2024/4060, 12.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4060/oj>.

² EUT C 86 af 7.3.2019, s. 165, og EUT C, C/2023/1326, 22.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1326/oj>.

³ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 24.3.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Med henblik på at nå de mål, der er omhandlet i artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), giver artikel 175, stk. 3, i TEUF mulighed for at vedtage særlige aktioner ud over de fonde, som er omhandlet i artikel 175, stk. 1, i TEUF. Desuden bidrager det territoriale samarbejde til de mål, der er omhandlet i artikel 174 i TEUF. Det er derfor hensigtsmæssigt at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre betingelserne for gennemførelse af aktioner vedrørende territorielt samarbejde.
- (2) I artikel 174, stk. 3, i TEUF anerkendes det, at grænseoverskridende regioner har visse udfordringer, og det fastslås, at Unionen, når den udvikler og fortsætter sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, skal lægge særlig vægt på disse regioner.

- (3) Kommissionens meddelelse af 20. september 2017 med titlen "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner" anerkendte de fremskridt, der hidtil er gjort med hensyn til at omdanne disse regioner fra hovedsagelig perifere regioner til områder med vækst og muligheder, men fremhævede også de retlige og andre hindringer, der fortsat består i disse regioner, navnlig hindringer i forbindelse med sundhedstjenester, arbejdsmarkedsbestemmelser, skatter og virksomhedsudvikling, samt hindringer i forbindelse med forskelle i nationale retlige rammer og administrative kulturer. Hverken finansieringen af det europæiske territoriale samarbejde, som navnlig ydes inden for rammerne af Interregprogrammerne, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059⁴, eller den institutionelle støtte til samarbejdet mellem de europæiske grupper for territorielt samarbejde ("EGTS'er"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006⁵, eller b-solutions-initiativet, som Kommissionen lancerede i 2018, er tilstrækkelige til at afhjælpe nogle af de administrative og retlige hindringer, der hæmmer et effektivt samarbejde.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde ("EGTS") (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

- (4) De grænseoverskridende regioner risikerer at blive uforholdsmæssigt hårdt ramt i krisetider. For de grænseoverskridende regioner var de negative økonomiske konsekvenser af grænserelaterede foranstaltninger truffet af medlemsstaterne under covid-19-pandemien mere end dobbelt så store som den gennemsnitlige indvirkning på alle EU's regioner i form af tab af BNP. Denne erfaring forstærker behovet for at tilvejebringe et middel til at håndtere grænsehindreninger.
- (5) Hindringer og uoverensstemmelser af retlig eller administrativ karakter, der opstår ved Unionens indre grænser og potentielt kan underminere grænseoverskridende interaktion og udviklingen af grænseoverskridende regioner, er vanskelige for medlemsstaterne at håndtere alene. Det bør derfor gøres lettere at finde en måde at imødegå disse hindringer på ved at afprøve en klar og omfattende ramme på EU-plan, der giver medlemsstaterne mulighed for at samarbejde og koordinere deres indsats. Det bør være frivilligt for medlemsstaterne at anvende den ramme, der er fastsat ved denne forordning.
- (6) Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende denne ramme, bør de være bundet af fælles standarder.

- (7) I vurderingen af data for perioden 2014-2019 konstateredes det i den pågældende evaluering af den europæiske merværdi fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, at imødegåelse af grænsehindre ville indebære store fordele for NUTS 3-grænseregioner og for hele EU-økonomien. Nærmere præciseret ville den samlede bruttoværditilvækst ved imødegåelse af alle retlige og administrative hindringer give en gevinst på ca. 457 mia. EUR om året, hvilket udgør 3,8 % af den samlede bruttoværditilvækst i EU i 2019. Imødegåelse af 20 % af grænsehindringerne for alle grænseregioner ville resultere i en samlet bruttoværditilvækst på 123 mia. EUR om året, hvilket udgør ca. 1 % af EU's samlede bruttoværditilvækst i 2019, samt en beskæftigelsestilvækst på 1 mio. job, hvilket udgør ca. 0,5 % af den samlede beskæftigelse på EU-plan.
- (8) Selv om der allerede findes flere retlige redskaber til imødegåelse af grænsehindre på mellemstatsligt, nationalt, regionalt og lokalt plan i visse regioner i Unionen, dækker de ikke alle grænseregioner i Unionen og behandler heller ikke nødvendigvis spørgsmål vedrørende udvikling og styrkelse af den territoriale samhørighed på en konsekvent måde. Denne forordning supplerer de eksisterende værktøjer ved hjælp af en yderligere ramme, der er fastsat i EU-retten, og som omfatter instrumentet til lettelse af grænsepassage.

- (9) For at gøre det lettere at håndtere dossierer vedrørende grænsehindre bør medlemsstater, der har besluttet at anvende rammen, oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter, der dækker en eller flere grænseregioner i disse medlemsstater. Sådanne grænsekoordinationspunkter bør være ansvarlige for at modtage grænseoverskridende dossierer og underrette initiativtagerne. Grænsekoordinationspunkterne bør samarbejde med Kommissionen og støtte dens koordinerende rolle. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres egne retlige, administrative og institutionelle rammer beslutte, om grænsekoordinationspunktet bør pålægges yderligere opgaver såsom vurderingen af grænseoverskridende dossierer, eller om disse opgaver bør varetages af en kompetent myndighed.
- (10) Hvis en medlemsstat ikke opretter et grænsekoordinationspunkt, bør den indsende oplysninger om den relevante myndighed til Kommissionen. Det bør være muligt for den pågældende relevante myndighed at blive kontaktet og modtage oplysninger fra et grænsekoordinationspunkt i en nabomedlemsstat, der behandler et grænseoverskridende dossier. Hvis en relevant myndighed kontaktes af et grænsekoordinationspunkt i en nabomedlemsstat, der behandler et grænseoverskridende dossier, eller modtager oplysninger fra et sådant grænsekoordinationspunkt, bør det ikke give anledning til en forpligtelse i henhold til denne forordning for den relevante myndighed til at imødegå en grænsehindring. Den pågældende myndighed bør navnlig ikke være forpligtet til at gennemgå dossieret eller svare initiativtageren.

- (11) For at støtte oprettelsen af grænsekoordinationspunkter kan medlemsstaterne beslutte at tildele midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling inden for rammerne af Interregprogrammer i henhold til artikel 14, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2021/1059 og midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Samhørighedsfonden, alt efter hvad der er relevant, inden for rammerne af målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i henhold til artikel 3, stk. 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058⁶.
- (12) Anvendelsen af denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af national ret eller internationale aftaler mellem medlemsstaterne om tilsvarende procedurer.
- (13) Selv om søgrænseregioner er af en anden karakter end landgrænseregioner på grund af mere begrænsede muligheder for grænseoverskridende interaktion, bør denne forordning også finde anvendelse på søgrænseregioner. Hvis en medlemsstat har både land- og søgrænser med andre medlemsstater og beslutter at oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter, bør den pågældende medlemsstat ikke være forpligtet til at oprette et grænsekoordinationspunkt for en søgrænse, der deles med en anden medlemsstat. Medlemsstater, der kun har søgrænser med andre medlemsstater, bør ikke være forpligtet til at oprette et grænsekoordinationspunkt eller indsende oplysninger til Kommissionen om den relevante myndighed eller oplysninger, der kræves i henhold til bilaget.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

- (14) Selv om denne forordning ikke finder anvendelse på grænsehindre i grænseregioner mellem medlemsstater og tredjelande, bør det være muligt for medlemsstaterne at etablere tilsvarende proceduremæssige rammer i henhold til national ret for konstatering og imødegåelse af retlige og administrative grænsehindre i deres samarbejde med tredjelande.
- (15) Der findes flere udenretslige redskaber på EU-plan til at overvåge og håndhæve EU-retten, herunder navnlig dem, der er knyttet til det indre marked, såsom SOLVIT⁷. Denne forordning bør ikke berøre sådanne redskaber. Den ramme, der fastsættes ved denne forordning, bør kun finde anvendelse på grænsehindre, der opstår som følge af lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser eller praksis, herunder bestemmelser eller praksis, der anvender EU-retten korrekt, men på en divergerende måde, og som har potentiale til utilsigtet at hindre planlægning eller gennemførelse af grænseoverskridende offentlige tjenester eller infrastruktur. Sager, der indebærer en potentiel overtrædelse af EU-retten begået af en offentlig myndighed i en medlemsstat, bør ikke behandles inden for den ramme, der er fastsat ved denne forordning. Denne forordning berører heller ikke de koordinationsmekanismer, der er indført for social sikring eller beskatning.

⁷ Kommissionens henstilling 2013/461/EU af 17. september 2013 om principperne for SOLVIT (EUT L 249 af 19.9.2013, s. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- (16) Med henblik på konstatering af mulige grænsehindre, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er det nødvendigt at definere de situationer, der kan betegnes som grænseoverskridende interaktioner. Denne forordning bør derfor finde anvendelse på al infrastruktur for grænseoverskridende aktiviteter eller på grænseoverskridende offentlige tjenester. Den infrastruktur, der er nødvendig for grænseoverskridende aktiviteter, kan blive påvirket af grænsehindre, f.eks. hvis der er forskellige tekniske standarder for bygninger eller køretøjer, herunder for beslægtet udstyr. Grænseoverskridende offentlige tjenester leveres på lang sigt og sigter mod at skabe fordele for den brede offentlighed eller en specifik målgruppe i den grænseregion, hvor tjenesten leveres, og derved forbedre levevilkårene og den territoriale samhørighed i disse regioner.
- (17) Et grænseoverskridende dossier bør indgives af en initiativtager, en enhed, der kan være privat eller offentlig. For at lette behandlingen af grænseoverskridende dossierer og etablere et netværk af nationale organer, der er i stand til at samarbejde med hinanden om gennemførelsen af denne forordning, bør medlemsstaterne kunne oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter på nationalt eller regionalt plan. To eller flere nabomedlemsstater bør også have mulighed for at oprette et fælles grænsekoordinationspunkt, der er kompetent for en eller flere af de respektive grænseoverskridende regioner.

- (18) En medlemsstat bør have mulighed for at oprette et grænsekoordinationspunkt som en del af en eksisterende myndighed, et eksisterende offentligretligt organ eller en eksisterende permanent enhed, uanset om denne myndighed, dette organ eller denne enhed har status som juridisk person, navnlig ved at overdrage dem opgaverne for et grænsekoordinationspunkt, eller som en særlig myndighed, et særligt offentligretligt organ eller en særlig permanent enhed. Sådanne myndigheder, organer og enheder kan f.eks. være grænseoverskridende samarbejdsudvalg eller -kommissioner, der er nedsat inden for rammerne af bilaterale samarbejds- eller venskabsaftaler, mellemstatslige kommissioner for grænseoverskridende samarbejde eller deres sekretariater, råd, sekretariater eller generalsekretariater, der er oprettet inden for rammerne af multinationale samarbejdsaftaler, nationale koordinationskontorer, nationale centre eller kontaktpunkter eller lignende strukturer, der er etableret inden for rammerne af andre europæiske sektorpolitikker samt Interregprogrammyndigheder og EGTS'er.

- (19) For at fastlægge en ramme for behandlingen af grænseoverskridende dossierer, der er fælles for alle grænsekoordinationspunkter, er det nødvendigt at definere de opgaver, som hvert grænsekoordinationspunkt bør udføre. Et grænsekoordinationspunkt bør fungere som en "one-stop-shop" for initiativtagerne og bør være initiativtagernes eneste kontaktpunkt. Medlemsstaterne bør sikre, at grænsekoordinationspunkternes kontaktoplysninger er offentligt tilgængelige, synlige og til rådighed. For at gøre det muligt at følge op på resultatet af grænseoverskridende dossierer og øge gennemsigtigheden med hensyn til imødegåelse af grænsehindre bør grænsekoordinationspunkterne også være ansvarlige for at indsende oplysninger til Kommissionen. Desuden bør denne forordning fastsætte forpligtelser med hensyn til koordinering, samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de forskellige grænsekoordinationspunkter i én medlemsstat og mellem grænsekoordinationspunkterne i nabomedlemsstater.
- (20) Det bør kun være muligt for en initiativtager at indgive et grænseoverskridende dossier, hvis hindringen vedrører en grænse, for hvilken der er oprettet mindst ét grænsekoordinationspunkt. Initiativtageren bør kun indgive et grænseoverskridende dossier én gang. Hvis en anden initiativtager i en anden medlemsstat også indgiver et grænseoverskridende dossier vedrørende den samme grænsehindring, bør disse medlemsstaters grænsekoordinationspunkter samarbejde for at undgå parallelle procedurer vedrørende den samme grænsehindring.
- (21) Komplexiteten af gældende national ret kan gøre det vanskeligt at konstatere, om en specifik bestemmelse udgør en grænsehindring. På grundlag af erfaringerne med b-solutions bør initiativtageren derfor kun beskrive den situation og det problem, der skal imødegås.

- (22) For at etablere en proceduremæssig ramme, der garanterer retssikkerheden for initiativtageren til et grænseoverskridende dossier, bør grænsekoordinationspunktet vurdere det grænseoverskridende dossier og svare initiativtageren inden for en rimelig frist, der som hovedregel bør være den, der er fastsat i national ret. Hvis der ikke er fastsat en standardfrist for svar på en tilsvarende anmodning i national ret, bør der i denne forordning fastsættes passende frister. Disse frister bør begynde fra datoen for modtagelsen af et grænseoverskridende dossier eller et revideret grænseoverskridende dossier, herunder i tilfælde, hvor et dossier er modtaget efter en overførsel fra et andet grænsekoordinationspunkt eller en anden kompetent myndighed.
- (23) Analysen af et grænseoverskridende dossier kan ende med, at der ikke er nogen grænsehindring. I så fald bør det grænseoverskridende dossier afsluttes.
- (24) Når det er blevet bekræftet, at der foreligger en grænsehindring, bør medlemsstaterne have skønsmuligheder til at vælge det redskab, der vil være egnet til at imødegå grænsehindringen i den pågældende grænseoverskridende region. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne påberåbe sig alle gældende internationale aftaler eller andre procedurer i henhold til den pågældende medlemsstats ret. Hvis den pågældende medlemsstat finder, at de instrumenter, der er til rådighed, ikke sætter den i stand til at imødegå grænsehindringen, bør den have mulighed for at oprette ad hoc-mekanismer til dette formål. Det bør være muligt at gøre dette enten individuelt eller, hvis det er nødvendigt og efter aftale, i fællesskab med nabomedlemsstaten. Medlemsstaterne bør give en begrundelse for de vurderinger, der er taget, og angive eventuelle klagemuligheder, herunder i tilfælde hvor de konkluderer, at den påståede konstaterede hindring ifølge det grænseoverskridende dossier ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

- (25) Det bør desuden være muligt for grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage. Da resultatet af proceduren kan variere lidt afhængigt af om den mulige grænsehindring er af administrativ eller lovgivningsmæssig karakter, bør dette tages i betragtning i forbindelse med instrumentet til lettelse af grænsepassage. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed beslutter at imødegå den konstaterede grænsehindring ved at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, kan det være nødvendigt at koordinere med nabomedlemsstaten. Hvis den pågældende medlemsstat og nabomedlemsstaten hver især er villige til at indlede den nødvendige lovgivningsprocedure eller ændre deres administrative bestemmelser eller praksis, kan en sådan koordinering tage form af et fælles udvalg bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder og grænsekoordinationspunkterne i de pågældende medlemsstater.
- (26) For at skabe en effektiv proceduremæssig ramme for behandlingen af grænseoverskridende dossierer bør denne forordning fastsætte de væsentlige proceduremæssige skridt, uanset om hindringen er af administrativ eller lovgivningsmæssig karakter. Nabomedlemsstaternes forskellige juridiske systemer kan resultere i, at en grænsehindring betragtes som en administrativ bestemmelse eller praksis i én medlemsstat, men som en retlig bestemmelse i en anden. Hver medlemsstat bør derfor vælge at anvende den relevante procedure i henhold til sit eget juridiske system. Nabomedlemsstater bør så vidt muligt koordinere deres respektive procedurer. Hvis der tages endelig stilling til et dossier, bør denne meddeles initiativtageren sammen med begrundelsen.
- (27) Denne forordning indebærer ikke nogen forpligtelse for medlemsstaterne til at imødegå en grænsehindring.

- (28) Kommissionen bør overdrages opgaver, der er relevante for overvågningen af anvendelsen af denne forordning på EU-plan og for at yde støtte til medlemsstaterne, herunder kapacitetsopbygning. Kommissionen bør navnlig støtte grænsekoordinationspunkterne ved at fremme udvekslingen af erfaringer mellem disse koordinationspunkter. Denne støtte bør også kunne bestå af tekniske bistandsbaserede værktøjer såsom b-løsninger.
- (29) For at muliggøre evidensbaseret politikudformning bør Kommissionen gennemgå gennemførelsen af denne forordning og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport. For at sikre, at der indhentes tilstrækkelig dokumentation vedrørende anvendelsen af denne forordning og instrumentet til lettelse af grænsepassage, bør denne rapport forelægges fem år efter denne forordnings ikrafttræden.
- (30) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), og har ingen negativ indvirkning på nogen af disse grundlæggende rettigheder. Eftersom forordningen har til formål at imødegå grænsehindre, kan den fremme retten til adgang til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som fastsat i chartrets artikel 36 og friheden til at oprette og drive egen virksomhed som fastsat i chartrets artikel 16. Den brede vifte af sådanne tjenesteydelser kan også fremme adgangen til sundhedspleje som fastsat i chartrets artikel 35. Mere generelt kan fri bevægelighed og opholdsret som fastsat i chartrets artikel 45 blive påvirket positivt af denne forordning, da instrumentet til lettelse af grænsepassage med stor sandsynlighed vil være en fordel for grænseoverskridende offentlige transporttjenester.

- (31) Erfaringen viser, at medlemsstaterne har iværksat individuelle, bilaterale eller endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindre. Disse redskaber findes imidlertid ikke i alle medlemsstater eller for alle grænser i en given medlemsstat. Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af hindringernes grænseoverskridende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (32) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. I henhold til denne forordning står det enhver medlemsstat frit for, om den vil anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage. En medlemsstat bør ved en specifik grænse til en eller flere nabomedlemsstater beslutte at imødegå grænsehindre ved hjælp af eksisterende redskaber, som den har oprettet på nationalt plan eller sammen med en eller flere nabomedlemsstater. Denne forordning går derfor ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at lette samarbejdet i grænseoverskridende regioner —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres en ramme, der skal lette konstatering og imødegåelse af grænsehindre, der hæmmer etableringen af en velfungerende infrastruktur, der er nødvendig for offentlige eller private grænseoverskridende aktiviteter, eller af enhver grænseoverskridende offentlig tjeneste, der leveres i en given grænseoverskridende region, og som fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed i den pågældende grænseoverskridende region.
2. Den ramme, der er omhandlet i stk. 1, skal give mulighed for at indlede en procedure vedrørende en grænsehindring i en medlemsstat, der beslutter at oprette et grænsekoordinationspunkt i overensstemmelse med denne forordning.
3. Ved denne forordning fastsættes der også regler om:
 - a) medlemsstaternes grænsekoordinationspunkters struktur og opgaver, og
 - b) Kommissionens koordineringsopgaver.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på grænsehindre i land- eller søgrænseregioner i nabomedlemsstater.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på grænsehindre i grænseregioner mellem medlemsstater og tredjelande.
3. Denne forordning berører ikke andre EU-retsakter, navnlig dem, der finder anvendelse på udenretslig bilæggelse af retlige spørgsmål, der opstår som følge af grænsehindre, og som er relevante for en korrekt fortolkning eller gennemførelse af EU-retten.

Den berører heller ikke de koordinationsmekanismer, der er indført for social sikring og beskatning.

4. Uden at det berører Unionens og dens medlemsstaters respektive kompetencer, kan medlemsstaterne:
 - a) fastsætte procedurer i henhold til national ret med henblik på at imødegå grænsehindre, og
 - b) indgå nye internationale aftaler og ændre eksisterende aftaler, der fastsætter sådanne procedurer.

Medlemsstaterne kan også oprette ad hoc-mekanismer.

Artikel 3
Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) "grænseoverskridende interaktion":
 - a) enhver infrastruktur, der er nødvendig for offentlige eller private grænseoverskridende aktiviteter, eller
 - b) etablering, funktion eller levering af grænseoverskridende offentlige tjenester i en grænseoverskridende region
- 2) "grænsehindring": enhver retlig eller administrativ bestemmelse i en medlemsstat eller enhver administrativ praksis hos en offentlig myndighed i en medlemsstat, som potentielt kan have en negativ indvirkning på en grænseoverskridende interaktion og dermed på udviklingen i en grænseoverskridende region, og som ikke potentielt er i strid med EU-retten
- 3) "kompetent myndighed": et organ på nationalt, regionalt eller lokalt plan med beføjelse til at vedtage juridisk bindende retsakter, der kan fuldbyrdes, i en medlemsstat, som opretter et eller flere grænsekoordinationspunkter
- 4) "grænseoverskridende dossier": dokument, der er udarbejdet af en eller flere initiativtagere og indgivet til et grænsekoordinationspunkt

- 5) "grænseoverskridende offentlig tjeneste": aktivitet, der udføres i offentlighedens interesse med henblik på at levere en tjenesteydelse eller håndtere fælles problemer eller udviklingspotentialer i grænseregioner, der er beliggende på hver sin side af en eller flere nabomedlemsstaters grænser, og som fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed i den pågældende grænseoverskridende region
 - 6) "initiativtager": enhver privat eller offentlig enhed, der er involveret i leveringen, driften, etableringen eller funktionen af enhver form for grænseoverskridende offentlig tjeneste eller infrastruktur ved en grænse, for hvilken der er oprettet mindst ét grænsekoordinationspunkt
 - 7) "relevant myndighed": enhver myndighed, ethvert offentligretligt organ eller enhver permanent enhed i en medlemsstat uden noget grænsekoordinationspunkt, som et grænsekoordinationspunkt i en nabomedlemsstat kan kontakte med hensyn til et grænseoverskridende dossier.
2. I denne forordning omfatter en henvisning til den "kompetente myndighed" også situationer, hvor mere end én kompetent myndighed i samme medlemsstat er kompetent eller skal høres.
 3. I denne forordning omfatter udtrykket "grænsehindring" en eller flere grænsehindringer, der er knyttet til et grænseoverskridende dossier.

Kapitel II

Grænsekoordinationspunkter og relevante myndigheder

Artikel 4

Oprettelse af grænsekoordinationspunkter

1. Medlemsstaterne kan på grundlag af deres institutionelle og retlige rammer oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter på nationalt eller regionalt plan i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

Hvis en medlemsstat beslutter kun at oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter for nogle af sine grænseregioner, er den ikke forpligtet til at oprette grænsekoordinationspunkter for de øvrige grænseregioner.

Hvis en medlemsstat har både land- og søgrænser med en anden medlemsstat og beslutter at oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter, bør den ikke være forpligtet til at oprette et grænsekoordinationspunkt for nogen af de søgrænser, der deles med den anden medlemsstat.

2. To eller flere nabomedlemsstater kan beslutte at oprette et fælles grænsekoordinationspunkt, der er kompetent for en eller flere af deres grænseoverskridende regioner.

3. Hvis en medlemsstat beslutter at oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter, oprettes hvert grænsekoordinationspunkt enten som:
- a) en del af en eksisterende myndighed, et eksisterende offentligretligt organ eller en eksisterende permanent enhed, herunder ved at overdrage det grænseoverskridende koordinationspunkts yderligere opgaver til denne myndighed, dette offentligretlige organ eller denne permanente enhed, eller
 - b) en særlig myndighed, et særligt offentligretligt organ eller en særlig permanent enhed.
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres kontaktoplysninger og oplysninger vedrørende deres opgaver senest to måneder efter afgørelsen om oprettelse af grænsekoordinationspunktet:
- a) gøres tilgængelige på webstedet for den myndighed, det offentligretlige organ eller den permanente enhed, der er blevet oprettet som et grænsekoordinationspunkt, og på de relevante Interreg A-programmers websteder, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1059, og
 - b) samtidig fremsendes elektronisk til Kommissionen, jf. bilaget til denne forordning.

Medlemsstaterne sikrer, at disse kontaktoplysninger og oplysninger holdes ajour.

Medlemsstaterne sikrer synligheden af og adgangen til grænsekoordinationspunktet.

Artikel 5

Grænsekoordinationspunkternes primære opgaver

1. Hvert grænsekoordinationspunkt samarbejder med initiativtageren, jf. artikel 9 og 10 og, hvor det er relevant, artikel 11 og 12.

Det grænsekoordinationspunkt, som initiativtageren indgiver sit grænseoverskridende dossier til, udgør, uanset om det er nationalt, regionalt eller fælles, initiativtagerens eneste kontaktpunkt med hensyn til vurderingen af det grænseoverskridende dossier i henhold til kapitel III og, hvor det er relevant, kapitel IV.

2. Medlemsstaterne afgør, om grænsekoordinationspunkter kan behandle et grænseoverskridende dossier på egne vegne, eller om de kun er ansvarlige for at kommunikere med initiativtageren på vegne af den kompetente myndighed, jf. stk. 1.
3. Medlemsstaterne fastlægger enten hver for sig i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller i fællesskab i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, fordelingen af følgende opgaver og procedurer i henhold til kapitel II og III og, hvor det er relevant, kapitel IV mellem grænsekoordinationspunktet og den kompetente myndighed:
 - a) foretagelse af en vurdering af alle grænseoverskridende dossierer i overensstemmelse med artikel 9
 - b) sikring af gennemsigtighed og adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, og bilaget

- c) udarbejdelse og gennemførelse af løsninger på grænsehindre på deres område i overensstemmelse med artikel 9 og 10 og, hvor det er relevant, artikel 11 og 12
- d) samarbejde med grænsekoordinationspunktet eller -punkterne eller i mangel heraf med den eller de relevante myndigheder i nabomedlemsstaten eller nabomedlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4
- e) samarbejde med og støtte til Kommissionen med hensyn til udførelsen af de koordinationsopgaver, der er omhandlet i artikel 13, navnlig ajourføringen af registret, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), ved mindst én gang om året at forelægge oplysninger om hvert grænseoverskridende dossier, der er behandlet, jf. bilaget.

Artikel 6

Oplysninger om den relevante myndighed

1. Hvis en medlemsstat ikke har oprettet et eller flere grænsekoordinationspunkter, indsender den oplysninger om den relevante myndighed til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, og bilaget.
2. Denne artikels stk. 1 finder kun anvendelse på de medlemsstater, der har landgrænseregioner som omhandlet i artikel 2, stk. 1.

Kapitel III

Grænseoverskridende dossierer

Artikel 7

Udarbejdelse og indgivelse af grænseoverskridende dossierer

1. Initiativtageren udarbejder et grænseoverskridende dossier i overensstemmelse med artikel 8.
2. Initiativtageren indgiver det grænseoverskridende dossier til grænsekoordinationspunktet i en af de medlemsstater, på hvis område det geografiske område, der er berørt af den påståede grænsehindring, er beliggende.
3. Hvis der indgives grænseoverskridende dossierer vedrørende den samme grænsehindring i to eller flere nabomedlemsstater, samarbejder de respektive grænsekoordinationspunkter med hinanden for at afgøre, hvilket af dem der skal behandle det grænseoverskridende dossier. De øvrige grænsekoordinationspunkter videresender deres grænseoverskridende dossierer i overensstemmelse hermed.

Artikel 8

Grænseoverskridende dossierers indhold

1. Det grænseoverskridende dossier skal som minimum indeholde følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af den grænseoverskridende interaktion og dens kontekst

- b) en beskrivelse af det problem, der er opstået som følge af en grænsehindring
 - c) begrundelsen for behovet for at imødegå grænsehindringen
 - d) hvis det er muligt, en beskrivelse af grænsehindringens negative indvirkning på udviklingen i den grænseoverskridende region
 - e) det berørte geografiske område
 - f) hvis den er kendt og relevant, den forventede nødvendige varighed af anvendelsen af en undtagelse fra eller fravigelse af grænsehindringen eller fjernelse heraf
 - g) hvis de er kendt, oplysninger om, hvorvidt der er indgivet et grænseoverskridende dossier vedrørende den samme påståede grænsehindring til et andet grænsekoordinationspunkt.
2. Initiativtageren kan også konstatere, om der er tale om en grænsehindring, og om muligt foreslå ordlyden af en undtagelse fra eller fravigelse af grænsehindringen eller en imødegåelse af grænsehindringen ved hjælp af juridisk ad hoc-løsning.
3. Det geografiske område, der er omhandlet i stk. 1, litra e), begrænses til det minimum, der er nødvendigt for en effektiv imødegåelse af grænsehindringen.

Artikel 9
Vurderingstrin

1. Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed vurderer hvert grænseoverskridende dossier, der indgives i henhold til artikel 7 og 8, og konstaterer, om der eventuelt er tale om en grænsehindring.
2. Senest to måneder efter datoen for indgivelse af det grænseoverskridende dossier kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed anmode initiativtageren om at præcisere det grænseoverskridende dossier eller indsende specifikke yderligere oplysninger.

Hvis det grænseoverskridende dossier efter de vurderingstrin, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og nærværende stykkes første afsnit, ikke indeholder alle de elementer, der kræves i henhold til artikel 8, stk. 1, kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed afslutte dossieret med angivelse af årsagerne hertil, og grænsekoordinationspunktet underretter initiativtageren herom.

3. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier konkluderer, at der ikke foreligger en grænsehindring, kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed afslutte dossieret med angivelse af årsagerne hertil, og grænsekoordinationspunktet underretter initiativtageren herom.

4. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier konkluderer, at den påståede grænsehindring henhører under en anden medlemsstats kompetence, kontakter de grænsekoordinationspunktet i den pågældende anden medlemsstat eller, hvis et sådant ikke findes, den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat.

Hvis dette grænsekoordinationspunkt eller den relevante myndighed samtykker, videresender grænsekoordinationspunktet alle relevante oplysninger og underretter straks initiativtageren herom.

5. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier konkluderer, at der foreligger en grænsehindring, kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed enten kontakte et grænsekoordinationspunkt eller, hvis et sådant ikke findes, den relevante myndighed i nabomedlemsstaten eller nabomedlemsstaterne.
6. Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er berørt af grænsehindringen, kan fortsætte på en af følgende måder:
- a) hvis det er muligt, basere sig på en gældende international aftale, hvad enten den er bilateral eller multilateral, sektorspecifik eller tværsektoriel, som omfatter en mekanisme til imødegåelse af sådanne grænsehindringer mellem de medlemsstater, der er parter i en sådan aftale
 - b) hvis det er relevant, basere sig på andre procedurer i henhold til den pågældende medlemsstats ret

- c) oprette ad hoc-mekanismer
- d) anvende redskabet til lettelse af grænsepassage som fastsat i kapitel IV enten individuelt eller, hvis det er nødvendigt og efter aftale, i fællesskab med nabomedlemsstaten
- e) vælge ikke at imødegå hindringen og afslutte dossieret.

For så vidt angår litra a) er imødegåelse af grænsehindringen, herunder elementer såsom de involverede aktører og den procedure, der skal følges, navnlig for kontakten til og samarbejdet med nabomedlemsstaten, udelukkende omfattet af bestemmelserne i nævnte aftale.

Artikel 10

Oplysninger, der skal gives til initiativtageren

1. Grænsekoordinationspunktet underretter skriftligt initiativtageren om de vurderingstrin, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 9, inden for den standardfrist, der er fastsat i national ret for svar på en tilsvarende anmodning.
2. Hvis der ikke er fastsat en sådan frist i national ret, gælder følgende frister:
 - a) tre måneder fra datoen for grænsekoordinationspunktets modtagelse af det grænseoverskridende dossier for så vidt angår de vurderingstrin, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, andet afsnit

- b) seks måneder fra datoen for grænsekoordinationspunktets modtagelse af det grænseoverskridende dossier for så vidt angår de vurderingstrin, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, 4, 5 og 6.

3. De oplysninger, der skal gives i henhold til stk. 1, omfatter:

- a) hvilke vurderingstrin der er foretaget, begrundelsen herfor og, hvis det er muligt, hvilke konklusioner der er draget, og
- b) hvilke klagemuligheder initiativtageren har adgang til i henhold til national ret med hensyn til disse vurderingstrin.

Klagemulighederne er begrænset til en kontrol af, at de proceduremæssige rettigheder, der er omhandlet i denne forordning, er overholdt.

4. Den frist, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan forlænges i overensstemmelse med de nationale regler, der gælder for lignende procedurer. Hvis der ikke foreligger sådanne nationale regler, kan fristerne i denne artikels stk. 2 forlænges med højst tre måneder, hvis et grænsekoordinationspunkt eller en kompetent myndighed konkluderer, at der er behov for mere tid til juridiske analyser eller høringer i medlemsstaten eller til koordinering med nabomedlemsstaten i henhold til artikel 9, stk. 1.

Kapitel IV

Instrument til lettelse af grænsepassage

Artikel 11

Procedure

1. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed beslutter at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, finder proceduren i denne artikel anvendelse.
2. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed har konkluderet, at der foreligger en grænsehindring, underretter grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed initiativtageren om:
 - a) den konstaterede grænsehindring
 - b) de næste skridt, uanset om de fører til, at grænsehindringen imødegås eller ej, og, hvis det er relevant, hvilke af procedurerne i stk. 4 og 5 der finder anvendelse.
3. Efter vurderingen af det grænseoverskridende dossier og konstateringen af grænsehindringen deler grænsekoordinationspunktet relevante oplysninger om denne grænsehindring med grænsekoordinationspunktet eller, i mangel heraf, den relevante myndighed i nabomedlemsstaten. Grænsekoordinationspunkterne bestræber sig på at undgå parallelle procedurer vedrørende den samme grænsehindring.

4. Hvis grænsehindringen består af en administrativ bestemmelse eller praksis, og grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed finder, at imødegåelse af hindringen ikke kræver en ændring af en lovbestemmelse, kontakter enten grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed den kompetente myndighed med ansvar for den administrative bestemmelse eller praksis, for at fastslå, om en ændring af den pågældende administrative bestemmelse eller en ændring af praksis vil være tilstrækkelig til at imødegå grænsehindringen, og om den pågældende myndighed vil være villig til at ændre den i overensstemmelse hermed.

Initiativtageren underrettes skriftligt senest otte måneder efter datoen for indgivelse af det grænseoverskridende dossier i henhold til artikel 7.

5. Hvis grænsehindringen består af en retlig bestemmelse, kontakter grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed den kompetente myndighed med ansvar for den retlige bestemmelse, for at fastslå, om en ændring såsom en undtagelse fra eller fravigelse af den gældende retlige bestemmelse vil gøre det muligt at imødegå grænsehindringen, og om den kompetente myndighed vil være villig til at tage de nødvendige skridt til at indlede en lovgivningsprocedure med henblik på at foretage en sådan ændring i overensstemmelse med de institutionelle og retlige rammer i den pågældende medlemsstat.

Initiativtageren underrettes skriftligt senest otte måneder efter datoen for indgivelse af det grænseoverskridende dossier i henhold til artikel 7.

6. Hvis der er indgivet grænseoverskridende dossierer vedrørende den samme grænsehindring til grænsekoordinationspunkter i to eller flere nabomedlemsstater, træffer hver af disse grænsekoordinationspunkter afgørelse om, hvorvidt proceduren i stk. 4 eller 5 finder anvendelse i deres respektive medlemsstat, og samarbejder med hinanden.
7. Hvis grænsekoordinationspunktet ikke er i stand til at svare initiativtageren inden for den frist på otte måneder, der er fastsat i stk. 4, andet afsnit, eller stk. 5, andet afsnit, på grund af en igangværende juridisk analyse, høringer i dets medlemsstat, koordinering med nabomedlemsstaten, eller hvis den kompetente eller relevante myndighed i nabomedlemsstaten ændrer en administrativ bestemmelse eller ændrer praksis eller indleder en lovgivningsprocedure, underrettes initiativtageren skriftligt om årsagen til forsinkelsen og tidsplanen for svaret.

Artikel 12

Afsluttende skridt

1. Grænsekoordinationspunktet underretter på grundlag af den vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 9, og i overensstemmelse med de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, skriftligt initiativtageren om resultatet af proceduren, nemlig:
 - a) resultatet af eventuelle procedurer i henhold til artikel 11, stk. 4, herunder, hvis det er relevant, ændringen af administrative bestemmelser eller ændring af praksis

- b) resultatet af en procedure i henhold til artikel 11, stk. 5, herunder, hvis det er relevant, indledningen af en lovgivningsprocedure eller ændringen af retlige bestemmelser
- c) at grænsehindringen ikke vil blive imødegået
- d) begrundelsen for eventuelle beslutninger truffet i henhold til litra a), b) eller c)
- e) fristen for klagemuligheder i henhold til national ret.

For så vidt angår litra e) får initiativtageren, hvis der ikke er fastsat en sådan frist i henhold til national ret, seks måneder til at klage.

Klagemulighederne er begrænset til en kontrol af, at de proceduremæssige rettigheder, der er omhandlet i denne forordning, er overholdt.

2. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed har besluttet at imødegå grænsehindringen efter proceduren i artikel 11, stk. 5, skal grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed:

- a) underrette nabomedlemsstatens grænsekoordinationspunkt
- b) underrette initiativtageren om de vigtigste skridt med hensyn til ændring af den retlige bestemmelse, herunder, hvis det er relevant, om den lovgivningsprocedure, der er indledt for at ændre den pågældende retlige bestemmelse med henblik på at imødegå grænsehindringen, eller den endelige afgørelse om at afslutte proceduren.

Grænsekoordinationspunktet underretter også initiativtageren, hvis den kompetente myndighed i nabomedlemsstaten har indledt en lovgivningsprocedure for at ændre en retlig bestemmelse.

3. Hvis den pågældende medlemsstat og nabomedlemsstaten konkluderer, at de hver især er villige til at indlede en lovgivningsprocedure for at ændre deres respektive retlige bestemmelse, ændre deres respektive administrative bestemmelse eller ændre deres respektive praksis, skal de gøre dette i tæt samarbejde og i overensstemmelse med deres respektive institutionelle og retlige rammer. Denne koordinering kan omfatte en tidsplan for procedurerne og kan føre til, at der nedsættes et fælles udvalg med repræsentanter for de kompetente myndigheder og grænsekoordinationspunkterne, hvis det er relevant.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Kommissionens koordineringsopgaver

1. Kommissionen skal til varettagelse af følgende koordineringsopgaver:
 - a) oprette og føre et fælles offentligt EU-register over grænseoverskridende dossierer
 - b) samarbejde med grænsekoordinationspunkterne

- c) støtte den styrkelse af den institutionelle kapacitet i medlemsstaterne, der er nødvendig for at gennemføre denne forordning effektivt
- d) fremme udvekslingen af erfaringer mellem medlemsstaterne og navnlig mellem grænsekoordinationspunkterne
- e) offentliggøre og ajourføre en liste over alle nationale og regionale grænsekoordinationspunkter.

2. Medlemsstaterne støtter Kommissionens koordineringsopgaver, jf. denne artikels stk. 1, litra d), enten i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra e), eller ved årligt at indsende oplysninger i overensstemmelse med bilaget.

Nærværende stykkes første afsnit finder kun anvendelse på medlemsstater, der har landgrænseregioner som omhandlet i artikel 2, stk. 1.

Artikel 14

Overvågning og rapportering

Senest den ... [60 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] gennemgår Kommissionen gennemførelsen af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport.

Artikel 15
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

ELEKTRONISK DATAUDVEKSLING MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN

De oplysninger, der anmodes om i dette bilag, skal afgives på et af EU-institutionernes officielle sprog.

Afsnit 1

Oplysninger fra medlemsstater med grænsekoordinationspunkter

1. Liste over grænsekoordinationspunkter

Medlemsstaternes oplysninger om hvert grænsekoordinationspunkt i nedenstående tabel indgår i den liste over grænsekoordinationspunkter, som Kommissionen offentliggør online.

Grænse-koordinations-punktets navn	Grænse-koordinations-punktets kode	Post-adresse	Websted ¹	Telefon-nummer	Geogra-fisk dækning ²	Dato for udpegelse /op-rettelse	Rets-grundlag for udpegelse /op-rettelse	Hoved-opgaver ³

Grundlag: Artikel 4, stk. 4, og artikel 13, stk. 1, litra e)

¹ I henhold til artikel 5, stk. 3, litra e).

² Angives i tilfælde af et fælles grænsekoordinationspunkt, der er oprettet i henhold til artikel 4, stk. 2.

³ I henhold til artikel 5, stk. 1 og 2.

2. Grænsekoordinationspunkternes kontaktoplysninger

Medlemsstaternes oplysninger for hvert grænsekoordinationspunkt i nedenstående tabel gør det muligt for Kommissionen at varetage sine koordinerings-, kapacitetsopbygnings- og videndelingsopgaver. Disse oplysninger offentliggøres ikke.

Kontaktperson	Stilling	E-mailadresse	Telefonnummer

Grundlag: Artikel 4, stk. 4

3. Oplysninger til det fælles offentlige EU-register over grænseoverskridende dossierer

Oplysningerne fra grænsekoordinationspunkterne eller de kompetente myndigheder vedrørende hvert grænseoverskridende dossier i nedenstående tabel indgår i det fælles offentlige EU-register over grænseoverskridende dossierer, der offentliggøres online af Kommissionen. Disse oplysninger gør det muligt for Kommissionen at varetage sine koordinerings-, kapacitetsopbygnings- og videndelingsopgaver.

Dossierets kode	
Dossierets titel	[200] ⁴
Dato for modtagelse hos grænsekoordinationspunktet	
Dato for underretning af Kommissionen	a) første indsendelse b) yderligere indsendelser
Beskrivelse af hindringen	[5 000]
Initiativtagerens navn	
Hindringens geografiske område ⁵	

⁴ Tal i skarp parentes angiver det maksimale antal tegn uden mellemrum.

⁵ NUTS 3-koder for den eller de territoriale enheder, der er berørt af grænsehindringen. Hvis hindringen kun vedrører en del af en eller flere regionale enheder, kan NUTS 3-koderne erstattes af LAU-koderne for disse dele.

Status på dossieret	<i>1 – Endnu ikke vurderet</i> <i>2 – Afventer yderligere oplysninger fra initiativtageren⁶ eller afsluttet på grund af utilstrækkelige oplysninger fra initiativtageren⁷</i> <i>3 – Ingen hindring konstateret eller uden for denne forordnings anvendelsesområde</i> <i>4 – Dossier afsluttet på grund af dobbeltregistrering⁸</i> <i>5 – Vurderet, afventer beslutning om yderligere handling</i> <i>6 – Dossier videregivet til et andet grænsekoordinationspunkt eller til en relevant myndighed⁹</i> <i>7 – Behandles mhp. mulig løsning inden for rammerne af instrumentet til lettelse af grænsepassage</i> <i>8 – Behandles mhp. mulig løsning inden for rammerne af et andet instrument¹⁰</i> <i>9 – Hindring imødegået (helt eller delvis)¹¹</i> <i>10 – Beslutning om ikke at imødegå hindringen</i>
Dossier senest ændret den (dato)	
Beskrivelse af opfølgningen	[5 000] <i>hvis relevant</i>
Retsgrundlag for gennemførte løsning ¹²	<i>Hvis relevant</i>
Websted for dossieret	<i>Hvis relevant</i>
Publikationer om dossieret	<i>Hvis relevant</i>

Grundlag: Artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 13, stk. 1, litra a)

⁶ I henhold til artikel 9, stk. 2.

⁷ I henhold til artikel 9, stk. 2, andet afsnit.

⁸ Hvis det er relevant, angives koden på det dossier, der stadig er åbent, i tilfælde af lignende dossierer.

⁹ Hvis det er relevant, angives dossierkoden på det dossier, der stadig er åbent, i tilfælde af tilsvarende dossierer.

¹⁰ Hvis det er relevant, angives arten af det instrument, der påtænkes anvendt eller anvendes i henhold til artikel 9, stk. 6, litra a), b) og c).

¹¹ Hvis det er relevant, angives det, om hindringen er helt eller delvis imødegået.

¹² I givet fald henvisning til den retsakt eller forvaltningsakt, hvorved en løsning (selv delvis) er blevet gennemført.

4. Initiativtagernes kontaktoplysninger

Medlemsstaternes oplysninger om hvert grænseoverskridende dossier i nedenstående tabel er valgfrie. De gør det muligt for Kommissionen at varetage sine kapacitetsopbygnings- og videndelingsopgaver. Disse oplysninger behandles kun med den pågældende persons udtrykkelige samtykke og offentliggøres ikke.

Initiativtagerens kontaktperson	Stilling	E-mailadresse

Grundlag: Artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 13, stk. 1, litra a)

Afsnit 2

Oplysninger fra medlemsstater uden grænsekoordinationspunkter

1. Liste over relevante myndigheder

Oplysningerne fra medlemsstaterne om hvert grænsekoordinationspunkt i nedenstående tabel indgår i den liste over grænsekoordinationspunkter, som Kommissionen offentliggør online.

Den relevante myndigheds navn:	Postadresse	Telefonnummer

Grundlag: Artikel 6, stk. 1

2. Oplysninger fra medlemsstater uden grænsekoordinationspunkt, der skal indsendes årligt senest den 31. december

Oversigt over de vigtigste skridt, der er taget i løbet af det seneste år i forbindelse med de oplysninger, der er modtaget fra et eller flere grænsekoordinationspunkter om konstaterede grænsehindre, herunder en angivelse af, hvilke foranstaltninger der eventuelt er truffet for at imødegå dem, og alle andre relevante oplysninger.	[8 000] ¹³
---	-----------------------

Grundlag: Artikel 13, stk. 1, litra a)

¹³ Tal i skarp parentes angiver det maksimale antal tegn uden mellemrum.